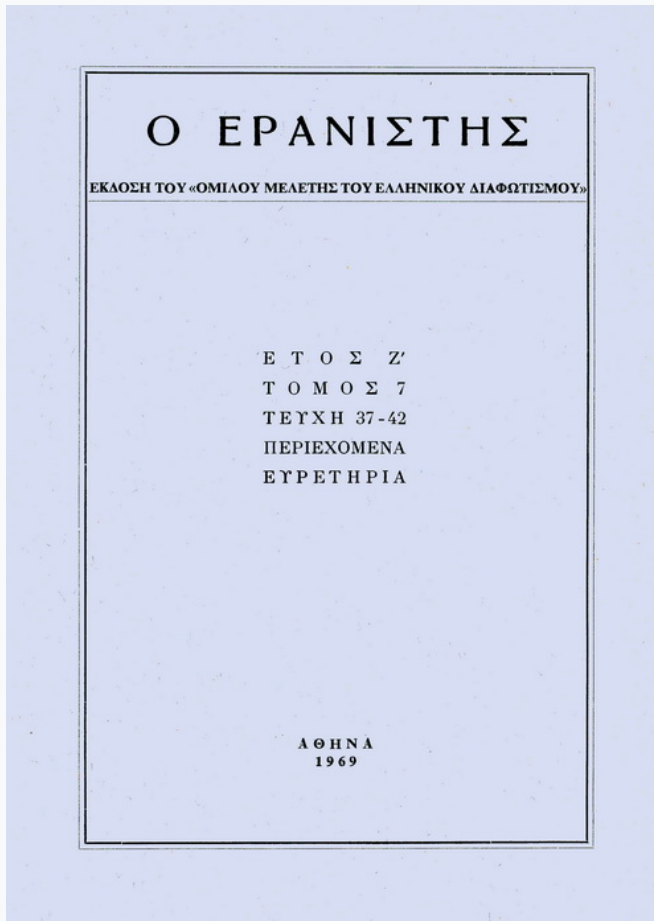

The Gleaner

Vol 7 (1969)

Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Λ. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Λ. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'. "Ὅστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτη παραμονή του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνον δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσή του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορά πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριον — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμὸς. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλιου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικὲς γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Λημνῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικὰ*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες πού δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγο, καὶ πιθανότατα κληρικὸς, ἐκδότης παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὲς γραφὲς τῶν ἄλλων χειρογράφων πού εἶχε ὑπόψη του, καθὼς καὶ τὶς γραφὲς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσις τοῦ Ἀγαθαγγέλου, πού καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὲς παραλλαγὲς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρρος τεράστιο ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸ ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενο τὸ ἴδιο δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανοησία, ἔλλειψη εἰρμού καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερο, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιο καλύτερο μέλλον. Οὔτε λέξις γιὰ τὸ περίφημο «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποια ἀπὸ Θεοῦ δοθήθεια. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιο, ἀντίθετα πολλὲς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριο στόχο τὴ Γερμανία καὶ τὶς «αἰρετικὲς» θρησκευτικὲς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕφος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανοήσιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεῖς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὲς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιο Β' γιὰ τὴν ἐπέκτασις τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴ τῶν Ἰσμηλιτῶν — πού ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὅ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπη σύνταξις καὶ κοφτερές. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψη του ὁ Σολωμός. Γιατὶ πιστεῶ πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕφος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴ του.

13. Κουρίλας, ὅ. π. Ἐρακικά ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ο Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ είναι παρέμβλητοι στο έντυπο, από όπου πέρασαν και στις υπόλοιπες εκδόσεις, ενώ λείπουν από τα περισσότερα χειρόγραφα — για να δώσουν τέτοια διάδοση και αξία στον Ἀγαθάγγελο, ώστε και μόνο το όνομά του να φορτισθῆ με το μυθολογικό βάρος που το κράτησε ως τις μέρες μας.

Νομίζω πώς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητας τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει να ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στήν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σάν κάτι τὸ μαγικό, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, πού ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίσκειται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μὲ τις ἐπωδές. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια πού δηλώνουν τῆ σκέψη, παρὰ ἀποκατοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογική) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μὲ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίο, χειρόγραφο ἢ έντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μὲ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μὲ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικό, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μὲ τὸν περίφημο μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ πού ἔνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ να ἀνδρωθῆ, μὲ ὅπλο τὸν ἰδυτικοφερμένο ὀρθὸ λόγο, ὅσοι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀπ ο - κ α λ ὕ ψ ε ω ς γνώση ὀπλίζονται μὲ τις προφητείες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενο πού γράφτηκε γιὰ θρησκευτικούς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικούς ἀγῶνες.

ἸΑλέξης Πολίτης

14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνε-ται λόγος γιὰ ὀμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στήν ἐκκλησία τὸ βιβλίο τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸ ἐπέρασε, ὅχι βέβαια μὲ τὴν

κατανόησή του ἀλλὰ μὲ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή πού ἔκανε ἔνα βιβλίο σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλη».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτο καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη ἸΑννινοῦ, *Ἰστορικὰ σημειώματα*, ἸΑθῆναι 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

4
 ἰδοὺ αὐτοὺς, ἢ περὶ ἐμπεδοκλῆος τὸς ἐκποιος τοῦ
 ἰσακρυμμένου, ἢ κοίτης, οὗτι ἦδη ἴφθασι τὸ
 φοβερόν τελευταῖον. ἔσθου τὴν ἴφ
 ἴφθις βοῦθεται ἀελλῶν ὅμως πάλιν τὴν ἰμα
 τῶν, ἢ ἰδουκωθεὶς ἔκασα ἄλλης γλυκύτερας
 φωνῆς, ἥτις ἐλαγί μοι καθάρως τὰ τοιαῦτα.
 Ἦρωσιμα Ἀγαθαγγελε! μὴ φοβῆ, ἀλλ' ἔχει
 θε τὴ ταμίου, ἢ ἴσχυε εἰς τὸν παρὰ το
 λάσιον ἄπτον, καὶ ἔστι ἀν σοι ἀποκαλυφθῆ,
 γράψον αὐτὸ ἐπὶ πλάκος, ἢ πάντα καταλει
 πτῶς ἐγγράξων, καὶ μὴ ἴσχυε ἰδεῖν
 ἴφθα μὴ ἰδουκωθεὶς τὸ ὄνομα σὺ ἐπὶ τῆς βιβλίου
 τῆς αἰωνίης ζωῆς. ἔξῃδον εὐδὸς ἀπὸ τῆ κελ
 ἴα μου, ἰσχυροῖς τὸ ἐπιτάγμα, ἀπῆλθον
 εἰς τὸ περιβόλιον κατὰ τὴν προσοχὴν, ἢ ἐν τῷ
 ὄμα ὡς ἔδον ἐπὶ ἔκπτου ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν
 περὶ, ἢ σοῖται πύρρον, ἢ ἔσασθαι ἀνδρωπῶν
 ἔπειτα κατὰ γῆς, ἢ ἰσχυροῖς τὸ πρῶ
 στικόν μου. διότι ὁ φοβῆ, ἢ τῆμος τοῦτο
 πατέλαβε τὰς ζωτικὰς δύσαμας μὴ, τὸσον ἢ
 ἰδουκωθεὶς εἰς ἡμῶν ἰδουκωθεὶς ἐπὶ πλῆον, ἢ ἰ
 ἰσχυροῖς, ἴσως ἴσως πάλιν ἴφ ἄλλης τερπνοτέρας
 ἡμῶς φωνῆς ἔγνω τὸν ἡμῶν μὴ ἰδουκωθεὶς

ἴφθον, ἥτις ἐλεγέ μοι ὅτως. οὐ ἀνδραπῆ γῆ
 ἴφθι, ἢ βλεψοῦ κατὰ
 καὶ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπο
 καλυφθῆ γράψον πῶς, ἢς ἰδουκωθεὶς τῶν με
 τὰ ταῦτα πῶς. ἔξῃδον ὄρθος, ἢ ἀναβρί
 λας κατὰ ἴδον ἄπτον ἰσχυροῖς
 ἴφθιμοιτο, ἢ ἡμῶν μὴ ἰσχυροῖς
 εἰμοφοτάτων γῆτων, ἢ ἀπὸ τῆς μεγαλο
 κρεπῆς. Δουκῆρας ἔδωτο φοβῆ, ἢ σίβας, καὶ
 ἰσχυροῖς ἐν τῇ χεῖρὶ ἀπῆλθῆναι Περγαμῶν ἐν
 ὄρηματος. Περβατα, ἢ ἰσχυροῖς ἢ χα
 ρακτηρεὶ γῆραμῆναι εἰς κατανοήσῃ τῶν ἀνδρω
 πῶν, ἢ ὡς παραπλησίασα ἴφθι πρὸς τὸν
 καὶ ἰσχυροῖς τὰ γυνάτια μου κατὰ γῆς τῷ
 ἀναγνώσῃ: τότε ὁ πρῶτος ἴφθιμοι, οὐ
 ἀνδρωπῶν ἀνάμει, καὶ ἴσχυε πρῶτον εἰς τὴν
 δάσκαπαι, ἰσχυροῖς τὸ σῆμα σὺ, ἔπειτα κρῖ
 ψον, ἢ ἀνίγνυθι, ὅτι ἰσχυροῖς οὐ ἰσχυροῖς
 ἀναγνώσῃ ταύτης τῆς δέλητα, ἀλλὰ πρῶτον
 τὸν καὶ πλῆθος, ἢ καὶ καθῆρθε. ὅμως μὴ
 ἰσχυροῖς ἀπὸ οὐ ἢ ἰδουκωθεὶς.
 Ἀπῆλθον, ἢ ἰσχυροῖς τὸ σῆμα εἰς τὴν

6
 ἴφθιμοι, καὶ εὐδὸς ἰσχυροῖς τὸν ἴφθιμοι,
 ὅστις ἀπῆλθον τὴν Περγαμῶν κατὰ γῆς, καὶ
 ἰσχυροῖς, ἀνίγνυθι, ἀνίγνυθι γῆν οὐ ἀνδρω
 πῶ τὴν κατὰ τῆς ἀμαρτίας τῆ ἰσχυροῖς Χεῖρὶ
 τῷ ἰσχυροῖς ἀνίγνυθι πολυτῆμα ἀπὸ τῆ οὐ τοῦ
 Θεοῦ, δέλων κρῖψον, ἢ οὐκ ἀνίγνυθι, ὅτι ἢ
 ἀμαρτία ἐνὸς τοῦτο ἰσχυροῖς ἀνίγνυθι, βοῶ ἰσχυ
 ρῶν σὲ δέλων τῷ Θεῷ, ἢ ἴσχυε βιάζεται ὁ
 Θεοῦ αὐτῶν κολάσαι. ἀνίγνυθι τὴν γῆραμῆ
 νη βιβλίου, ἢ ἰσχυροῖς τὰ ἀκόλυθα λόγια.
 ἰσχυροῖς ἀνίγνυθι, ἢ ἰσχυροῖς ἀπολίσει
 τὸ βῆρα τῆς ἀνίγνυθι βῆρα τῆς ἰσχυροῖς
 ἴφθιμοι, ἀνίγνυθι ἀπὸ τῆ ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς
 τῶ δῆμα τῶ ἀνίγνυθι τῶ ὄνομα τῶ ὄνομα, ἢ
 σὺκαπῶν τῶν τῶ Θεοῦ, ἢ ἴφ ἢ μῆλα σὺ
 βῆρα ἰσχυροῖς, τὸ ὄνομα ὁ Θεοῦ ἀποφασίσει, ἢ
 ἢ ὀρθῶς δέλα βελλῆ ἀμαρτίας ἴσχυροῖς. πλῆ
 ρῶσθαι δὲ κατὰ τὴν ἐπιτάγμα ἰσχυροῖς τῶ
 ἀνίγνυθι δεικνῶ, ἢ τῶ γῆτων. ἴφ ἢ ἴφ
 ἰσχυροῖς τὸ ἰσχυροῖς βῆρα τῶν εἰς χῆρας
 τῶν ἰσχυροῖς, ἴσχυροῖς δὲ αἰ οὐκ ἀποφασί
 σῶνται, οἱ ἴσχυροῖς ἰσχυροῖς, ἢ οἱ ἰσχυροῖς
 ἀναγνώσῃ, ἴσως τῆς ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς

7
 ἀποφασίσει, ἰσχυροῖς δέλα ὁ Θεοῦ, ἴσως γῆ
 ρῶσθαι ὁ Θεοῦ τὴν διακοσῶν τῆ ἀνίγνυθι τῶ
 βῆρας τῆς παντοδύναμη αὐτῆ χῆρας, καὶ ἰσχυ
 ρῶσθαι, ἢ ἀναγνώσθαι πρὸς αὐτῶν, καὶ ἰσχυ
 ρῶσθαι μετὰ ταῦτα, ἢ ἰσχυροῖς γῆραμῆ
 Ἀλλ' ὅμως οὐ ἀνδραπῆ μὴ φοβῆ, ἰσχυροῖς
 φῶσθαι νόθον εἰς τὴν χῆρην, ἢ ἴσχυ μῆλον
 τῆς πρῶτης ἰσχυροῖς, ἢ ἴσχυ αὐτὸ τὸ τῶ
 κόσμῳ πρῶτος, το ὄνομα μῆλα τὸ διὰ φοβῆ,
 μῆλα ὁ Θεοῦ καὶ ἰσχυροῖς ἐν καυροῖς ἀνίγνυθι
 ἰσχυροῖς γῆρας, ἢ τῶν πρῶτων πρῶτος, καὶ
 καθῆρθε εἰσχυροῖς ὁ ἰσχυροῖς Λαὸς ἰσχυροῖς
 τῶν τῶ Νεβουχοδονοσοῖς, ἴσως ἴσχυ ὁ
 Λαὸς ἴσως ἰσχυροῖς τῆ ἀνίγνυθι Ἀγα
 ρῶσθαι ἴσως τῶ δικασμένῳ κατὰ, καὶ διαμῆ
 σῶσθαι ἰσχυροῖς τῶν ζῶν ἴσως τῶν ἰσχυροῖς
 ἀνίγνυθι σὺ κατὰ τὴν ἐπιτάγμα, ἀνίγνυθι τὴν με
 γάλῃ τῶν ἀνίγνυθι, ἴσως ἴσως ἀνίγνυθι
 ἴσως ἀπὸ τῶ πῶ τῆς κατὰ μὴ ἴσχυροῖς κα
 τὰ γῆς, καὶ μετὰ μεγάλη ἰσχυροῖς ἢ ἀνί
 γνυθι ἰσχυροῖς ἰσχυροῖς τῶν βῆρα τῶν ἰσχυροῖς

Εἶτα ἐξῆρσας ἀπὸ τιν Φωνὴν ἑὸς αἰδου-
 σιματώτη γραλαίῃ, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἐνα-
 γέροτα μακρολευκόνεσσα, ἰλοπρόσωπον, ὡς
 ἀκτιβολόντα. ἔτος ἤλατο τὴ δεξιὰ μὲ ὤμου,
 ἢ εἰπεμο ἑμῆκος. ἔγχε υἱὸ ἀνδρῶν, καὶ
 βλεῖον πρὸς ἢ ὀτι ἢ ἀνδρῶν, γραψον
 αὐτὸ εἰς ἀταμίσην τῶν Μεταγενεσῶν ἐν τῶν
 πικῶν τῆ ἰγῶ γυρέσθην ἢ ἐπεσον
 ἐμπροσθεν τῆ σεβασμῆ ἑκείνη γέροντος, ὡς
 λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔστρεψε με πρὸς
 ἢ παραντῆα ἐλαλεμο ἦτος.

Ἀγαθαγγελε, ὄλεε τῆ Θεῖ, οὐζεύον
 ταυτην τῆν ὄρασι με ἑκείνης τῶν
 ἀναίτηον τὸ πνεύμα σου, σκόπησον τὸ ὄραμα
 τῆ ἰστορίας καὶ ἢ ἔνοσηον, ἔπερ
 ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακληρωμῆ τῆ ὄφθαλμοῦ
 ἐν τῆ ἰδῶ καίρω συμβῆσαι. ἔπειτα σινεσημον
 ἑαυτοῦ τῆ ὄρασις τῆ ἰδῶ τῆ ἰστορίας ἢ πα-
 ραβαλε τῆ ἀποκάλυψιν μεθ' ὧν ἑαυτοῦ
 ἔδον καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψον πρὸς τὸν ἑβραϊκῶν
 λαόν, ἢ γράψον αὐτὸ αὐτὸ ὄρασις, πρὸς τῆ
 ὄρασι τῶν χροκῶν με τῶν ὄρασι τῶν ὄρα-
 σι.

κείνο αὐτῆ αἵματι ἐξηγόρασαν, καθὼς ἡ διατα-
 χῆς σοὶ Φανεροῖ ἢ διδάσκεισι, ἵνα μὴ ὑπερ τῆ
 μέλλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνέβλεψα τὸ λοιπὸν
 πρὸς ἢ ἐν τῶ ἄμα ἔδον ἐν τῶν κυμάτων
 τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μέγας τις τερατώ-
 δης, λευκός ἢ αἰπίεργος αὐτῆ χρω-
 ματισμῶν πολλοῦ χρωμασῶν ὡς πεποικιλμένοι
 κηλῶν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ
 μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχετο δύο ὄρα ἑκείνα, ὡς
 κἀκεῖ πετυρωμένα, ἢ μεταξὺ τῶν δύο κερα-
 τῶν ἐν εἰς ἀσπρ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶν δια-
 ὄραζον ἢ εἰδεινῶν τῆν ὄρασι τῆ ἀνδρῶν.

Ἐκαταί οὐ ἐν τῶ ἴσχυρι ἐὰν ἴσχυρι
 ταῖ ἡτο περῶν ἡτο ἐν χροκῶν προβατινῶν,
 μακρῶν πηρῶν ἑνῶν, ἢ πλατῶ πηρῶν ἑπτά, ἢ
 ἢ γυγαμῆσιον λατινῶν χροκῶν μετὰ ἀν-
 δρῶν ἡτο ἢ Μερβῆνα μετρηεῖται τὰ
 λόγια, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν τῶ ὄρα αὐ-
 τῶ Ἀγαθαγγεῖω, ὡς ἰσχυρῶν αὐτὰ κα-
 τὰ τὰ ὄρα ἐπὶ τῆ ἀποκάλυψιν.

Ἐδον ὑπὸ τῆς πόδας τῶν ὄρασι τῶν χρο-
 κῶν.

ὡς βασιλικῶν ὄρασι τῶν μεγάλων, ἢ ἰλαμῶν
 καὶ τῶν πολλῶν πολυτίμων λιθῶν, ἢ εἶχε κα-
 τὰ τῆν ἰστορίαν τυκόμενον ἐν χοίλειον ἀπὸ τῆ λα-
 τινικῆ ἀλφασθῆτι, μελῶν τῶ χροματι ἢ ἰδῶ
 ἄδον, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῶν κρενδῆσιζεν ἡγῶν
 ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γυγαμῆσιον ὡς
 τεχῶσεται ἐν κῆν εἰς υἱὸς ἀνδρῶν, ἢ ἰδῶ
 Μοιχαῶν μετὰ καίως βίβλου ἢ καλλῶμου
 σινουδῆσιον παραγένετο. ἢ ὁ σατανῆς ἡγε-
 μοῦ ὑπερσηζέται τῶν ἐπιχηρῶν ἑαυτοῦ
 καὶ ἰδῶ ὁ ἰμπεράτωρ ἐν ἰτολῆα αὐτὸν κατα-
 ὄβαλεν, ἢ ἰδῶ ὁ ἰνῆχις Μοιχαῶς συνδουμάται
 ἐξ ἀπείρου λαῶν, ἢ καταρῶσεται τῆν ἰστορίαν
 πολλῶν συνδῶσι θεσμῶν, ἢ ὄματα, ἢ ὁ ἰμ-
 περάτωρ ἐν ἰδῶ αὐτῶ ἀντικῆν. ὄψῃ τῆ
 διαφθορῶν ὁ Μοιχαῶς ἀδουάτων ὄφελῆσαι, ἢ
 ἰδῶ ἄδον τῶν ἰμπεράτωρ ἀνοδῶσῶν τῆν πορ-
 φῆσαν ἢ τὸ δῶδῆμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμερῶν
 τὰ δύο βασιλικῶν ἰστορίας, μετῆλθεν αὐ-
 τῶς τῶν κορων εἰς κατ ἰδῶν διαγωγῶν, ἢ ἰδῶ
 ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀπόχως τῶ ἰσπανικῶν διαδῆματος
 Μιγῆντο, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἀπέ-
 ὄρα ἰσχυρῶν Καίσαρ εἰς τῆν Γερμανίαν. ἰστο-
 ρίας.

ἔτα ἔδον ἢ εἰς τῆν Δέλτον, ἢ ἔλεγει ἦτος. ὑπὸ
 ἀνδρῶν, ἐπὶ δύο ὄρασι τῶν τελευθῶσῶν ἢ
 γυνῆ τῆ κερατωσῶν τῆν οἰκῆ. εἶτα ἐν Γερ-
 μανίῃ σχεδὸν μετ' ὄλιγων ὄρασι διασηρῶν, τε-
 λος πάντων τελευτῶν, ἢ διὰ δύο ὄρασι τῶν
 εἰς τῆν διαδοχῆ τῆς ἀνεμῆς Μεγαλιότητος.
 ἔπειτα κερνῶται εἰσελευσῶνται.

Ἐγὼ ὄρασι τῶν κερατικῶν ἐκείνης ἀ-
 κεῖλας ἐν τῆ Δέλτῳ, ἑλασσα πικροτάτα! ἀλλ'
 εἰς ματρῶν ἑαυτοῦ, ἢ ἰδῶ εἰς τῶν ὄρασι γυγ-
 ὄρασι με εἰπεμο ἴδε, ἴδε υἱὸ ἀνδρῶν! ἦτος ὁ
 ἐξ ἑλαίας βλασάνων ἀλάδος, ἦτος ταχῶν ἐπ-
 ὄρασι τῶν. ἢ μὴ ἀπλοῦς, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ἐπ-
 ὄρασι τῶν, ἢ ἰδῶ εἰς πῦρ, ἢ ἑκείνη τῆ πρώτη
 Διαδῆματος ἢ ἐν (1), ἑκείνη δὲ τῆ δευτέρῳ
 ἢ ἐν (2), ἢ ἑκείνη τῆ τρίτῃ ἐν (3), ἄδον
 ἑκείνη τῆ Διαδῆματα παρῶν, ὡς παρῶν
 ὄρασι, ἢ ἢ ποσῶν πολυτιμῶν, ἢ ὡρασι τῶν
 ἐπὶ ἑκείνῳ αὐτῶν ἦσαν τῆν ἑλαία μελῶν, ἐν
 ἢ σ, ἐν β, ἢ ἐν η, ἢ περὶ αὐτῶ ἦσαν κατὰ γῆς
 ἢ μικρότερα εἰρημῶν περὶ τῶν τελευθῶν σχεδῶν
 ἀνδρῶν. ἔπειτα ἐν αὐτῶ ἄδον ἑπτά σφρα-
 σῶν.

20
 ¶ Και ἄρξεις σα μεταλλαγῆσαι εἰς κρείται, ἢ
 μετανοῶν ὀλοφύας ὡς λοιμῶδες λύκος, ὁ χα-
 λῖνος δασμῆς τῆς ὀδοῦτας, ἢ ἐν κηρῷ, καὶ
 χαλκῷ συντεφθῆσονται ἀσιγαγῆς σα. κείνος
 σαλῆρ ὀδῆρ διαβῆσται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηρῶν σα, ἢ τὸ χαλῶς τὸ ἀνοσίῳ σου εἰσαί-
 ῖον ὀλιθῶν. ἔχονα ἐν τῇ γενέσει τελευθῆ-
 σεται ἡ δοξα σα.

Ἰσραὲλ ἑκτακεφαλος, Βαβυλωνίος πύργος,
 τὸ αἰῶνι ἐν ἐκδικίῳ σε, καὶ Σατανάω σε.
 οὐκ ἀνδρῶν ἰκνῶν τῶν κερῶν, ἢ ἱσχυρῶν
 σου τὰς ἐκατοστάδας, ἢ βλεψῆς τὸ πᾶν Φα-
 νερῆμον ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμωπον γῆν ἐπι-
 δομαμῶσπι. ἢ κερῶσπι, διότι ἡ δοξα τοῦ
 αἰῶνι εἰς ἀμῆτα ταῦτα εἰς τὸν κόσμον
 Φανερῶσπεται. γῆν κηρ, γῆν σαδερῶ ἕως
 Σακῆτι, ἢ ἔξαι τὸν κέρῶνι τῆς αἰῶνι Ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

¶ Ὡ γῆρας βασιλεία, ἢ ἀπειρος, ἢ ἄβυσσος
 ἀόσιβας, ὡ νεκρῆ ἀκαταρῆτα! κερῶ σα

21
 ¶ Ἄλλο Γερμανία, δῶτι οὐ ἐστὶ ἄνθρωπος, ἐν
 ἔφθῆσονται ἐν Σαυμάσι. ἐφθῆσονται οἱ
 ἀλαζῆνες ποιμένες σου κοσμοκράτου ἐξ εἰς
 τῶν Κερῶν. ὁ ἄνερος ἐπαρχῆ εἰς ἄλλοις πό-
 λεις, ἐστὶν κερῶσπι ἀπὸ κλείων λογῶν
 ἰσχυρῶν. οὐ κέρῆ ἐστὶν ἄδωκος, ὁ Κέρῶκος
 μέλας ἰδοτούσῳ, ἢ ἐπ' αὐτὸν ἀποκαθῆσται
 ἀποκαθῆσται σὺ εἰς κερῶσπι, ὁ ἰσχυρῶς
 σα ἰσχυρῶν σαδερῶ. ὁ Γερμανία! ἔπε σακῶ-
 κος ἡγῶν ἀδότης σα, ἀλλ' ἡγῶσπι, ὅτι
 εἰς υἱὸς σα ἐν τῷ αἰῶνι ἀφῆρας, καὶ οὐκ ἐπι-
 κερῆσπεται ἢ ἀποβληθῆσπεται ἐν ἰσχυρῶν
 κερῶσπι, ἢ γῆντι κερῶν τῶν κερῶσπι, συ-
 κερῶσπι ἢ ἐν τῷ ἀλαζῆμονι σου. ἄδωκος
 μῆς, ἢ κερῶσπι ἰσχυρῶν κερῶσπι τῶν κερῶ-
 σπι ἀπὸ τῶν κερῶσπι ἢ ἄδωκος τῆς ἀλῆθειας ἀπὸ σα
 κερῶσπεται, ἔμῳ.

Καί σπεται, Φησὶ ὁ Ἄγγελος τῶν ἐπι-
 λαμῶν, ἢ ἰσχυρῶν ἀπὸ μῶν τῶν ἐπι-
 λαμῶν λογῶν, ἢ κερῶσπι ἐν τῇ γῆρῳ αἰῶνι
 τῶν ἐπι-λαμῶν. καὶ ταῦτα τῶν ἀποκαθῆσται
 σα. ἢ ἀπὸ τῶν σα ἐφθῆσπεται ἰσχυρῶν σα

22
 ¶ Λομαί σε παιδεῦσαι. καὶ ἡμῶν, ἀλλ' ἡμῶν ἰ-
 σχυρῶν σα ἐπὶ τῆς δοξῆς μου, δῶτι ἔχω συμ-
 παθεῖν ὑπὲρ σα. δῶσι ἐν τοῖς ἀγγέλῶσπι μου
 ἰλασῶν ἢ λαμῶσπι σα ἰσχυρῶν σα Φέγγῳ-
 σα, ἢ ὑπὲρ τὸν ἦλον ἀλαζῆμονι σα. δῶτι οὐκ
 σπεται μετ' ὑπομονῆς τὸν ἰσχυρῶν μου, ἢ ἀπὸ
 ἰσχυρῶν ἐπ' ἀγαθῆ ἡμῶν, ἀλλ' ἐπὶ σπῆρ. ἢ
 ἐγὼ εἰμι ὁ κερῶσπι σα, ἢ οὐκ ἐστὶν ἡ ἀγαπῆ
 μου, ἢ τερῶν μου καὶ οὐ μέλας ἐν κερῶ τὸ
 κἄλλο μου.

Καὶ ἰδὸν ἔπαρος Κέρῶς Σαυμάσι
 ἰσχυρῶν μέγας. ἰσχυρῶν ἐν Σαυμάσι,
 ἢ κερῶσπι ἐπὶ γῆν ἰσχυρῶν κερῶσπι, ἀπὸ ὑποκαθῆ-
 σπαι σα. ἢ ἰδὸν ἔπαρ ὁ μῶν ἐξ Ἀλαζῆρας, ὁ δὲ
 ἐκ τῶ Παρῶ. ὁ ἔπαρ ἐξ Ἰακῶβ, ἢ ὁ ἔπαρ
 ἐκ Σαυμάσι. ἢ ἰδὸν ἔπαρ ἡμῶν κερῶ
 ἐμοφῶσπι ἀδωκος, κερῶσπι ἐπὸν τῶν κερῶ-
 σπι Κερῶσπι. ἢ ἰδὸν ἐν κερῶσπι Βερίφῶσπι
 ἰσχυρῶν κερῶσπι κερῶσπι, κερῶσπι ἰσχυρῶν
 κερῶσπι, ἢ ἰδὸν μεγαλοφῶνι λέγον. Γερμανία!
 καὶ καὶ ἰσχυρῶσπι κερῶσπι τῶν κερῶ-
 σπι κερῶσπι τῶν κερῶσπι Κερῶσπι, ἢ ἐν κερῶ-
 σπι

23
 ¶ Ἄλλο τὸ ἔπαρ κερῶσπι σα, ἢ ἐπὶ ἰσχυρῶν
 κερῶσπι ἀπὸ τῶν κερῶσπι. ἔπαρ κερῶσπι ὁ
 ἢ τὸ Ὡ. ἀμῶ.

Ἔξαι ἐξ αἰῶνι τὸν κερῶσπι. ἢ ὁ ἰσχυρῶς
 σα ἰσχυρῶν σα, κερῶσπι σα κερῶσπι σα ἰσχυρῶν
 σα, ἢ ὁ ἰσχυρῶς τῶν τῶ Θεῷ ἀλῆθειας,
 ἢ ἰσχυρῶς ὑπὸ τῆς κερῶσπι σα τῶν κερῶσπι, ἢ
 μῆς, κερῶσπι κερῶσπι ἢ κερῶσπι. ἢ κερῶσπι
 σα ἰσχυρῶν σα, ὁ ἰσχυρῶς σα ἀλαζῆμονι
 ἢ ἐπὶ ἰσχυρῶν ἢ Σαυμάσι, ἢ ἢ Ἀλαζῆρας κερῶ-
 σπι ἐπὶ τῇ ἰσχυρῶσπι σα κερῶσπι. ἢ κερῶσπι
 κερῶσπι, ἢ γαλῆρ, δῶτι οὐκ ἀπὸ τῶν κερῶ-
 σπι κερῶσπι ἰσχυρῶν σα. ἢ βλεψῆς τῆ ἀλαζ-
 ῆρας αἰῶνι κερῶσπι κερῶσπι, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν
 κερῶσπι, καὶ μετὰ οὐκ ἀπὸ τῶν κερῶσπι ἐν τῇ
 Κερῶσπι, ἢ κερῶσπι ἢ ἰσχυρῶν μου. ἀμῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

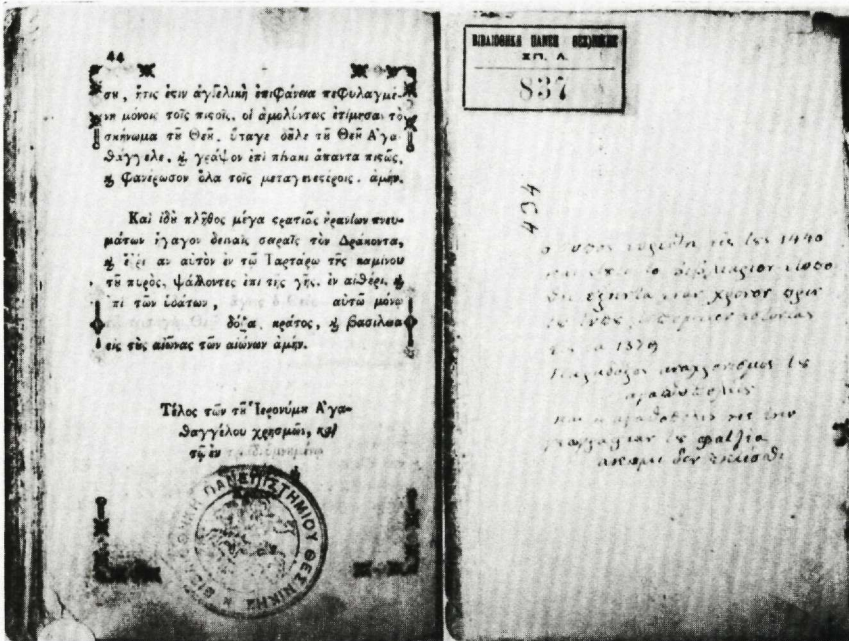
¶ Ὡ κερῶσπι! καὶ ἀπὸ τῶν κερῶσπι (κερῶσπι
 ἢ κερῶσπι κερῶσπι) βλεψῆς ἀπὸ τῶν κερῶ-
 σπι κερῶσπι ἢ κερῶσπι κερῶσπι κερῶσπι
 κερῶσπι ἢ κερῶσπι κερῶσπι κερῶσπι

12
 σα την εκτην εκατονταδα, η ερηνα του αειθ.
 μιων, η εδωβαινε τον αειθμιον. η
 σδον παπικει της οφθαλμης τῶ
 ος τις ηεπασε την κορυαν απο της
 κεφαλῆς, η ελαβεν εἰς αυτη βιαως το ση-
 πτρον, η κατεδρασε το τῶ Βασιλειον.
 η εγενε εχθρατης τελειος, η κληρονομος της
 θυγατρως. εκειδαν τον τῶ
 αειθμιον, η σδον την εκατονταδα την
 παρνομον εναλαγον της Αστρεας, η Ετερεας.
 η ιδη τρεις τανκοι Αλιερας, κατενιν οφαι-
 ρειας, η ιδη της Ετερεας, αι δυναμεις αφαι-
 ρονται, απο τη ιδιου φαρμακῶ των προχρισμων.
 η ιδη νεανικος Βασιλευς Ἰμφορ, η Ἰχυρος,
 η σδον αυτον την βασιλεια εν τη Ἰβδημη ολο-
 κληρη εκατονταδι, με τα των τεσσαροκον αει-
 θμιω, συνδρακα τελειη εἰς κελιας. η ιδου
 βλῆτω οτι ο βασιλευς γινεται παραβιατης των
 νομων, καταφρονητης των συνδρακῶν, η αδε-
 των τας ὁμολογιας, γινεται αυτεθνης μετα-
 ρυ των κραντων, γινεται αυτεθνης μετα-
 κροστικῶν, η φρονητης ος το ετερον κτῆμα
 εἰνετα εν τοις ἐκλετοις ψηφοις, καθάπερ

39
 πιστοτος διαπότης, η ως αυτεθνης γινεται
 αυτεθνη δαλῆσι τη γεματικῶ Ἰμφορῶ. τῶ
 δισυρη Παβρεω εγγυρησι το διδδμα. σπῆ
 δισιν οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, κη
 πηθ θυμη εκ Γερμανιας. αλ ο
 δισυρησι τι μελα γενῆσαι, η καταβαλες αι-
 σον, εἰτε τη χειροισι εις τη κηπι, η περ-
 σαις την Ελῶ, η καταδρασεις την
 η κατακραινας τον Φεβρον, η τρεμων, η τα
 μαιωτικα μῆρη των ἀγχαλα η απο
 των αποτηματων ση χαρῶν ἰχθῆς, η δευτε-
 ρος ση γηη το τη σαματικῶ σπῆτρον δωρεσι
 ται τῶ Λαρω, ο τριτακος τῶ
 ἀπελευσῆται, αλλ μετα ταυτα δυνας
 φαηται της Αστρεας, η ἰχθυμῆς, η δευτε-
 ρος ση γηη, βαρῆσι ἀποσασθῆναι μη η
 συρεβαση αυτης κηρας, κατη γυ-
 μιτος ο αἰετης, απο τη θυμη, ο με-
 λων τῶποκος, αντιδλος αυθῆς
 τῶς πρῶτους αυθῆς, η αἰχμηλῶς,
 ο δισυρης γαλλος, κατανοσα το Βαλεος τη
 αυτεθνης γινεται, η το σαματικῶ γινεται
 αυτεθνης τη η αυτη κραντικῶ. σπῆ

14
 της βασιλδος γενικῶς το βασιλειον ἀποτῆμας,
 η τῶ τελαχικῶ ἰτη. ἀνακῶ ἰκῶν, η βει-
 ρος δισυρης, μετα των γενῆτων αυτη κα-
 ταβασιον απο τη Φερον, κηροκοι αυη γη-
 ται, οτι τριτη γηη νεαυς μελα βασιλειαις,
 ο προκαταγγελλῶμοι. ἰθῶς Γερμανικῶς,
 Βαδαλοι ἀσῆτοι. και, και. εἰρηπῆμιους
 ἰακ. ο. ο. και, η ο Αλιετωρ η κηρῶ εν τη
 εἰθισιμη φησ. αἰρητικῶ λεγῆτες μελοι τα
 προτηρ συρματος φαῖρονται ἰλδεν τη βα-
 λην τελος εἰς τα σῆμα εἰτερον εν τη Γερμα-
 νικῶ κητερω. αλ εν τῶτω ἀνιερῆτης η συμ-
 μεταθῆσι μνη τη παρασιση τοις ἰχθῆσι, οη-
 λῆσι, ο πρεσβυτης βασιλευς Φοβῆται της
 τη εἰτερω δοκῆς, η ἰνυχῶς κατη τας τῶς
 διακῆτων ἀνιερῶς. ομως μετα το περτηκοδῶν
 ἀλλαμβανη της χαλκῶ κηρη ἰχυροτηερ
 τη προτηρας βασιλειαις βασιλευς τη
 εἰθῆνικῶ ἀταραξῆς, η κηρῶ κηρῶ. ο αι
 δομαι της τῆποκος. η κηρῶ συμφορα, δε
 γαλλικῶ Αστρεα δισυρης αυθῆς, ο ἀπομῶ
 βασιλευς ζῆτει τον τῶρον ἀποδανῆσαι το
 αυτη ονομα, ἰνα μη η μνημη ποτη ἀλλῶ

35
 ἀνῆγει τοις την ἀτραπον, η ἀειδημη
 σαι προς τα τη ῥηου μνη αυτης παροτῆναι
 ο κηρῶτος ἰγῆμων των συνιερῶτων
 ἀφῆσαι εν τη εἰθῆνικῶ, η εἰθῆνικῶ τελειος
 ἰρῆσαι εν τῶτω ἰσῆσαι διησι. ἀποκαλύ-
 πῆσι οι ποτηρῶ της σφραγῆς, η εν
 τη μετα ταυτα μεταμορφῶσαι αι συνιερῶται
 ποτῆσαι παροτῆναι εν μῶδῶ κηρῶτων.
 ηδ, ἀειθῆ μη προσφῆδῶς βλῆτωσι προσκα-
 λεσῆμη: παιδῆμος. δοκῆται η βασιλιος κη-
 ρῶ, η εἰρηπῆσῆσαι συνδρακῶς
 εἰθῆσαι, η των ἰσχυμῆτων διοκῆτων ἀλ-
 θῆς μνημη γηνηται. τῶτο εν τη κηρῶ ἀειθῆμη
 της χειροῦς διδδῆσῶς ο χηρῶς προγεφῶς, ἰν-
 τοσι σφραγῆσαι. η ἰσῆθῶι κοπηται. εἰδῆμο-
 νῶσι σε βλεπω. αλλ συμφῆσι ἰσῆθῆσαι
 η δαδοχω το ἰσῆθῆμα βασιλιον εν ταυτη.
 η ἰσῆθῶς κηρῶ ἀειθῆμων βερεφῶς κηρῶ-
 σαι εις τον θῆμα κηρῶτων, η ἰσῆθῶν. τῶτο
 τῶτο με βλεπω.

Χειρόγραφη σημείωση στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἐμπρόσθιου καλύμματος.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερὰ παραχῆ. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρῖξε δεινῶς, ὡσπερ ἦχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαγευμένου Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρεῖσι τὸν ὄνο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηχοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφομένη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμομένῳ προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονία θεωρῶ ἐμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφροννημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατάφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγέ μοι ὄλεθρον ποιοῦσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κοιλαλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσεται τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινε ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξῆμσε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἥτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτενεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Ἥλιου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπράς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἠρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εὐκρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συναγγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἄλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.